

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֵבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת לְרִלָּה

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ג' - חלק ט"ז

קונטרס 76

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְּאִי יִפְקֹדוּן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

מפעל הזוהר העולמי" שע"י "חברת מזכי הרבים" | גליון מס' 4

חשיפה

התחלה אחת והתמדה לאורך דורות - למה יכולה להבטיח?

חשוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש א' 99093 טל: 0548436784 פקס: 02-995-1300 דואר אלקטרוני: hazohar.net@gmail.com

משמח ממוזר

ישועות מצמיה

פלא יועץ

ומי שאין לו יד בחכמה אז, גדולה רעתו, עד שאמרו מאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא איברי.

סוד לימוד סודות התורה גבה מאד על כל הלימודים, אשרי מי שזכה שחלק לו ה' חלק בכינה ויש לו יד ושם בחכמת הקבלה, וכמוון בעשית המצות ובתפילותיו ולימודו על פי הסוד, מה טוב חלקו ומה נעים גורלו, אין הפה יכולה לספר גודל מעלתם, והרגיל

כספר הזוהר הקדוש ראה יראה גודל מעלת האנושים האלה שלמים הפלא ופלא. ומי שאין לו יד בחכמה אז, גדולה רעתו, עד שאמרו מאן דלא עאל ונפק טב ליה דלא איברי.

ראה עמוד י"ד...

הבן איש חי והזוהר

לרגל הולדת הפאָה שנה של "הבן איש חי" י"ג אלול תרס"ט – תשס"ט

ה'בן איש חי' חבר יומתו מ-80 ספרים בנגלה ובנסתר, וביניהם: "ספר בניהו: פרוש על תקוני הזוהר, מעל לחמש מאות עמודים ו"ספר סוד ישרים", שאלות ותשובות בקבלה, ו"ספר חוט המשולש" שאלות ותשובות בקבלה ו"ספר דעת ותבונה": הקצרות ללמוד הקבלה

פיטו הנדוע ביותר של רבי יוסף חיים הוא "אמרתם לה לחי" לכבודו של רבי שמעון בר יוחאי. פיטו זה נכתב בארץ ישראל התרכ"ט, 1869 בציונו של הרשב"י והתפרסם והתקבל בכל הולות ישראל. הצדיק הקדוש החזן בדא מגלה לנו שקימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל ראה עמוד י"ג...

כוחו של יהודי אחד

הידעת

שעה לימוד זוהר ביום שבת שווה ללימוד 75 שנה ש"ס בימות החול

ראה עמוד ד'...

מטרתנו להגיע ל-1000 סיומי זרה כתקנת הבית דין הגדול שבירושלים משנת תרפ"א

לשם כך התגייסנו. מפעל הזוהר העולמי" שע"י "חברת מזכי הרבים" במטרה להקל על הלוואים ולצורך עוד ועוד יהודים למעגל הלוואים הקבועים בזוהר הקדוש לאחר עבודה מאמצת הצלחנו לחלק את הזוהר ל-12 כרכים ל-12 חדשי השנה לשקל כרך מהקל ללמוד יומי כך שבלפיד של 10 – 15 דקות מן הזוהר בכל יום נסים תוך שנה את ספר הזוהר בתי סדרשים ושיבות וקוללים המסבירים על עצמם את הלפיד היומי וכולים לקבל חנם את הזוהר ע"פ הלפיד היומי לזכוי הרבים

מטרתנו להגיע ל-1000 סיומי זרה כתקנת הבית דין הגדול שבירושלים משנת תרפ"א

שם תחמו הגאונים הצדיקים רבי יצחק ירוחם בן רבי משה יהושע יהודה לייב דסקין, רבי יוסף חיים זאנווילד אב"ד דקהלת האשכנזים עיר"ק וירושלים, רבי יעקב מאיר ס"ט ראש הרבנים דק"ק ספרדים זצ"ל. ועוד [ראו פטעון מס' 1.2]

נצא בקריאה נרגשת לכל אחינו בני ישראל הנמצאים בכל אזור ואתר עורו והתעוררו להאיר את העולם באור העליון

בואו וטלו חלק בקרוב הגאולה. הצטרפו ללפיד היומי מתוך הזוהר הקדוש

וזכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי יגן עליכם ועליו להנשע בתשועת עולמים בפהרה בגמינו אמן

הצטרף עוד היום לאלפים הלומדים מספר הזוהר עמוד יומי
להרשמה עבור קבלת ספרי הזוהר המחלק חנם – בדרך האחרון של העלון

כל הקודם זוכה!

גם ניתן לקבל את ספר הזוהר הקדוש אצל הרה"ג המוקבל בניהו שמואלי שליט"א ראש ישיבת המוקבלים "נר שולם" - סט שלם במחיר מוזל ומסוסד: 6251451 - 02 וכן זוהר "הסולם" במחיר מוזל בטל: 7632452 – 052 וכן זוהר "מתוק מדבש" במחיר מוזל

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ישראל דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, ששים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

סך הכל של הצרות של שנת תשס"ט:

יותר מחצי מיליון משפחות במצוקה, אלפי משפחות אלמנות, עשרות אלפי משפחות עם יתומים קטנים, עניים מרודים אחרי שנים ארוכות של סבל ומחסור זועקים אנה ה' הושיעה נא, ולא נענים, למה? למה? למה?

אנחנו צועקים רבונו של עולם - "ככלות כוחנו אל תעזבונו" מה אנחנו יכולים לעשות לצאת מכל הבעיות הגדולות האלו? תשובה!

הישועה של כלל ישראל!

1000 גדולי ישראל צועקים ב"קול שופר" – רק הזוהר יציל אותנו

אם כל יהודי ילמד זוהר שעה אחת בשבת נזכה לשמוע קול שופר של משיח צדקינו במהרה כמינוי אפן (ראה באריות בספרים אור הזוהר, גדולי ישראל הזוהר, ועוד)

כולם פה אחד אומרים שרק הזוהר הקדוש יציל אותנו

כל אחד שלומד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת מציל בזה עשרות אלפי משפחות מכל הצרות, (חוץ מהזכויות הגדולות שמכיל, ראה בפנים הגליון) ותזכו בזכות הזה לשנה טובה ומתוקה, כן, כך מבטיח לנו, מי? משה רבינו עליו השלום, אליהו הנביא ע"ה, והרשב"י ז"ע.

הרשב"י מבטיח

של ידי הזוהר כל העולם מתמלא בחסד, ומיילא היו מתבטלים כל התלאות וכל הצרות מן העולם.

הולכים בענווה

על ידי הזוהר יזכה לאריכות ימים ושנים טובים, וגם לכפר לו על כל עונותיו, ועומדת להציל אותנו מכל הפגעים, וזוכה לבנים צדיקים קדושים וטהורים.

כ"י לא תשכ"ח מפי זרעו

כ"י לא תשכ"ח מפי זרעו, אותיות יוחאי, על ידי זרעו של יוחאי שהוא רבי שמעון בן יוחאי, לא תשכח התורה

לכו חזו מפעלות השם התנלות ופלא מסוד גזלות התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכרונו לברכה:

רבי שמעון בן יוחאי הקביש שלא תשתבח תורה מישראל על ידו, כשוכב בדברי רבותינו זכרונם לברכה (שבת קלח:); 'כשנכנסו רבותינו לכרם ב'יבנה אמרו: עתידה תורה שתשתבח מישראל ואמר רבי שמעון בן יוחאי שלא תשתבח. שנאמר: 'כי לא תשבח מפי זרעו'. וקמבר ב'הר (נשא כ"ד): 'ב'האי חבורא ד'איהו ספך ה'הר יפקוו בה מן גלותא'.

ועתה בוא וראה והבן נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. כי על כן ספך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק "כי לא תשבח מפי זרעו". כי באמת כזה הפסוק בעצמו מרמז ונסתר סוד הזה, שעל ידי זרעו של יוחאי, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה מישראל. כי סופי תבות של זה הפסוק "כי לא תשכח מפי זרעו" הם אותיות יוחאי". זה שפרשנו ומגלה הפסוק כי לא תשכח מפי זרעו מפי זרעו ז'קא, ה'נו מפי זרעו של זה בעצמו שהוא מרמז ונסתר כזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי. כי על ידי זרעו של יוחאי שפרשנו כזה הפסוק בסופי תבות כנזכר לעיל, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה, כי בארז דא יפקו מן גלותא כנזכר לעיל.

ידע, שסוד רבי שמעון בעצמו הוא מרמז בפסוק אחר. כי דע כי התנא הקדוש רבי שמעון הוא ב'חית (דניאל ד): עיר 'קדוש' מן שמיא 'נחת, ראשי תבות כ'מ'ר'ו' וכו'. (ספר לקוטי מ'הר"י – בתחלת הספר)

השיפה

מלחמת העולם השניה, עוד מדינה ועוד אחת נכבשת ע"י היטלר ימ"ש, אין מי שיכול נגדו, כבר עומד הוא בשערי א"י, הלכות הולמים, כולם חרדים מן העומד לקרות, מפחדים להשימך להרוג ולאבד את כל היהודים טף ונשים...

הנהג' רבי יהודה לייב אשלג צ"ל יושב בחדרו קולומסו בידו, כותב ומתרגם, מכאר ומכר את הזוהר הקדוש, ידוע ידע את שכתב רבי שמעון בר יוחאי "בספרא דא יפקון מגלותא", בזכות הזוהר הקדוש נצא מן הגלות. לכן תרגם את הזוהר הקדוש לשון הקודש, כדי שכל יהודי, גם פשוטי העם, יוכלו ללמוד ולהבין את הזוהר הקדוש.

לאחר יגיעה עוצמה גמר את המלאכה והביא את הזוהר הקדוש לדפוס. באותו הזמן נתבשרו תושבי ארץ ישראל שיהפלימה הסתיימה, זמנו של היטלר ימ"ש לא הגלית, הוא לא כבש את ארץ ישראל.

אותו הסיפור התרחש כאן בארץ הקודש במהדורה שניה בשנת תשס"ט. מלחמה בדרום, החמאס משגר טילי קסאם, מנסה לייט את הטילים למרכז הארץ, ובעיקר לבית שמש, הנה לפנים כותרת הכתבה שהתפרסמה בעיתון "חדש" בבית שמש.

הייתה דבקה: המערה... הייתה דבקה ביותר שהתחילתה... הייתה דבקה ביותר שהתחילתה... הייתה דבקה ביותר שהתחילתה...

הפלא ופלא המכון "מפעל הזוהר העולמי", הפועל בבית שמש, שקד באותה תקופה על הוצאת הזוהר ע"פ העמוד הוימי, באותו היום שהובאו לדפוס "ב הכרכים של הזוהר המחולקים לייב חודשי השנה באותו היום הסתיימה מלחמת עזה. ובכלל כל מהלך המלחמה בעזה היתה בניסי ניסים ומעל לדרך הטבע, מי יודע אם לא זאת הזוהר הקדוש היא שעמדה לנו, והדברים מדברים בעד עצמם...

ומשם שתל את העולם לעמד על עמודים, ואותם התומכים לא עומדים אלא ברוח ההיא. ובשעה שאותה הרוח עולה, כלם מתרופפים וזעים והעולם רותת. זהו שכתוב (איוב ט) המרגיז ארץ מקומה ועמודיה יתפלצון. והכל עומד על התורה. שפאשר ישראל משתדלים בתורה, מתקנים העולם, ואותם העמודים התומכים קמים במקומם בקיום שלם.

בא ראה, בשעה שמתעורר חצות הלילה והקדוש ברוך הוא נכנס לגן העדן להשתעשע עם הצדיקים, כל האילנות של גן העדן מזמרים ומשבחים לפניו, שכתוב (דברי הימים-א טז) אז ירננו עצי היער מלפני ה' וגו'.

והברזל קורא בחיל ואומר: לכם אומרים קדושים עליונים, מי מכם שזכנסה רוח לאזניו לשמע, ועיניו פקוחות לראות, ולבו פתוח לדעת, בשעה שהרוח של כל הרוחות מרימה את התבשומות הנשמה, ומשם יוצא הקול של הקולות, הצאצאות התפזרו לארבעה רוחות העולם.

א. אחד עולה לצד אחד. ב. אחד יורד לאותו הצד. ג. אחד נכנס בין שנים. ד. שנים מתעוררים (מתעפרים) בשלשה. ה. שלשה נכנסים באחד. ו. אחד מוציא גונים. ז. ששה מהם לצד אחד, וששה מהם יורדים לאותו הצד. ח. ששה נכנסים בשנים עשר. ט. שנים עשר מתעוררים בעשרים ושנים. י. ששה כלולים בעשרה. יא. עשרה עומדים באחד.

וממים מתערבין כחדא ולא הוו גלדי. ולבתר אגלידו וקיימו ברוחא עלאה ומתמן שתיל עלמא, לקיימא על סמכין, ואנון סמכין לא קיימין אלא בההוא רוחא, ובשעתא דההוא רוחא אסתלק פלהו מרפפין וזעין ועלמא ארתת דדא הוא דכתיב, (איוב ט) המרגיז ארץ מקומה ועמודיה יתפלצון. וכלא קאים על אורייתא, דכד ישראל משתדלי באורייתא מתקיים עלמא ואנון קיימין וסמכין קיימין באתריהו בקיומא שלים.

הא חזי, בשעתא דאתער פלגות ליליא וקודשא ברוך הוא עאל לגנתא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא, פלהו אילנין דבגנתא דעדן מזמרין ומשבחין קמיה. דכתיב, (דברי הימים א טז) אז ירננו עצי היער מלפני יי וגו'.

וכרוזא קרי בחיל ואמר לכון אמרין קדישין עליונין, מאן מנכון דעייל רוחא באודנוי למשמע, ועינוי פקחין למחמי. ולביה פתוח למנדע, בשעתא דרוחא דכל רוחין ארים בסימו דנשמתא, ומתמן נפיק קלא דקליא, חילין אתפדר לארבע סטרי עלמא.

א חד סליק לסטר חד. ב חד נחית לההוא סטר. ג חד עייל בין תריין. ד תריין מתערין (מתעפרו) בתלת. ה תלת עיילי בחד. ו חד אפיק גווינין. ז שית מנהון לסטר חד, ושית מנהון נחתי לההוא סטר. ח שית עיילי בתריסר. ט תריסר מתערין בעשרין ותריין. י שית כלילן בעשרה. יא עשרה קאים בחד.

א. פי' כתר עליון הנקרא רחא וכל רוחין כשבא להרים מתיקת הנשמה ממקום הבינה: ב. פירוש הנפש אתרובק ברוח: ג. פי' הרוח יורד למטה להתחבר עם הנפש: ד. פי' הנשמה השוכנת בין רוח לנפש: ה. פי' שאו הרוח והנפש מתערנין בנשמה: ו. פי' נפש רוח ונשמה כלם נכנסים בבינה או הבינה מוציא ניצוצות: ז. פי' אותן שש ניצוצות הראשונות שוכבות למקום התפארת עולם הבנין שש קצוות ושש ניצוצות יורדות למדת מלכות. ח"ל שבע היכולות ממקום שחן באות: ה. פי' אותן שש שחן ב' ספירות עולם הבנין עולים לשם של י"ב הוויות: ט. פי' אותן י"ב הוויות עולים למקום הבינה מקור כ"ב אותיות: י. פי' ה' ניצוצות שבמלכות ר"ל שבעת היכולות כלילן ב' ספירות: יא. פירוש עשר ספירות עומדין בחד נקודה עלאה וכלל המאמר להודיענו מעלת הנשמה ומעלת תורתנו הקדושה:

ווי לאַנון דַניימי שַנְתָא בְחוריהוֹן, לָא ידְעי
וְלֹא מִסְתַּפְּלֵאן אִיךְ יְקוּמוֹן בְּדִינָא
דְחושְבֵן אַתְּפֵקד, (דף עו ע"ב) בַּד אַסְתָּאב גּוּפֵא,
וְנִשְׁמַתָּא שְׁטִיא עַל אַנְפֵי דְאֹיְרָא דְטִיְהֵרָא,
וְסֻלְקָא וְנַחְתָּא, וְתִרְעִין לָא מִתְּפַתְחִין,
מִתְּגַלְגְּלֵן כְּאַבְנִין בְּגוֹ קוּסְפִיתָא. ווי לֹון מָאן
יִתְּבַע לֹון, דְלָא יְקוּמוֹן בְּעֵדוּנָא דָא בְּגוֹ דּוּכְתִי
דְעֵנוּגִי דְצִדִיקָא, וְאַתְּפֵקְדוֹן דּוּכְתִיָּהּ.
וְאַתְּמַסְרוֹן בִּידָא דְדוּמָה, נַחְתִּי וְלָא סֻלְקִי.
עַלִיָּהּ כְּתִיב, (איוב ז) כְּלָה עֵנָן וַיִּלְךְ בֶּן יוֹרְד
שְׂאוּל לֹא יַעֲלֶה.

בְּהֵיָא שְׁעָתָא אַתְּעַר שְׁלֵהוּבָא חַד מְסִטֵר
צְפוֹן וּבְטַשׁ בְּאַרְבַּע סְטִרֵי עֲלָמָא
וְנַחֲתִי וּמְטִי בִין גְּדַפֵי דְתִרְנַגּוּלָא וְאַתְּעַר הֵהוּא
שְׁלֵהוּבָא בֵיהּ וְקָרִי, וְלִית מָאן דְאַתְּעַר בַּר
אַנוֹן זַפְּאֵי קְשׁוּט דְקִיָּיִמִי וְאַתְּעַרוּ בְּאוּרִיָּתָא.
וּכְדִין קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא וְכָל אַנוֹן צִדִיקָא
דְבַגּוּ גִנְתָּא דְעֵדוֹן צִיָּתִי לְקִלְיָהוֹן. כְּמָה דְאַתְּ
אָמַר, (שיר השירים ח) הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבֵרִים
מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי:

וַיֹּאמֶר יי אֵל אַבְרָם, מַה כְּתִיב לְעִילָא (בראשית
י"א) וַיִּמַּת הָרֵן עַל פְּנֵי תְרַח אָבִיו וְגו'.

מָאֵי אִירְיָא הָכָא, אֲלָא עַד הֵהוּא יוּמָא לָא
הָוָה בַּר נֶשׁ דְּמִית בְּחַיֵי אָבוּי בַר דָּא, וְכַד
אַתְרַמֵי אַבְרָם לְנוּרָא אַתְקֻטִיל הָרֵן, וּבְגִין דָּא
נִפְקוּ מִתְּמָן (מָאן קָמִיל לֹון לְהַרְוָה, אֵלָא בִינוּ דְרַמְנוּ אַבְרָהָם לְנוּרָא
דְכַשְׂדָּאֵי. אַתְּגַלְיָא עֲלֵיהּ קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשׁוּבִיָּהּ, וְהֵהוּ הָרֵן אַחֵיו קָמֵי תְמָן.)

אָמְרוּ כְּשִׂדָּא בְּנוֹן וּבוֹתִיָּה דְהָרֵן אַשְׁתִּיב, מִיָּד נִפְקַי שְׁלֵהוּבָא דְאַשָׁא וְאוּקְרִיָּה
לְהַרְוָה, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיִּמַּת הָרֵן עַל פְּנֵי תְרַח אָבִיו. וְאַיִת דְאַמְרֵי
וְדַעַא דְתְרַח לִית אֲשָׁא שְׁלֵמָא בֵיהּ, אַבְל גְּרַמֵי לְהָרֵן לְנוּרָא, וְאֵי לֹא אִיתּוּקְד
נַרַע בְּיַדְאֵי דְלֹא שְׁלֵמָא נִירָא בְּנִרְעִיָּה, מִיָּד רַמֵי לִית לְהָרֵן לְנוּרָא וְאַתּוּקְד וְהֵהוּ
תְרַח אָבִיו קָמֵי תְמָן הִדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיִּמַּת הָרֵן עַל פְּנֵי תְרַח אָבִיו.

לָאשׁ, וְאֵם לֹא יַעֲרֵ, נַרַע וְדָאֵי שְׁאוֹן שׁוֹלְמַת הָאֵשׁ בְּרַעוּ. מִיָּד הִשְׁלִיכוּ אַתְּ הָרֵן לָאֵשׁ וְנִשְׂרַף, וְהֵהוּ תְרַח אָבִיו עוֹמַד שָׂם. וְהוּ שְׁתַּחֲבֹב וַיִּמַּת הָרֵן עַל פְּנֵי

אוּ לְאוֹתָם שִׁישֵׁנִים וְשִׁנָּה
בְּנַחֲרֵיהֶם, לֹא יוֹדְעִים וְלֹא
מִסְתַּפְּלִים אִיךְ יְקוּמוּ בְּדִין
כְּשֶׁהֲחֻשְׁבוּן נִמְנָה, כְּשֶׁנִּטְמָא
הַגּוֹף, וְהַנְּשִׁמָּה מִשׁוֹטְטָת עַל פְּנֵי
הָאֹיִר שְׁמַאִיר וְעוֹלָה וְיוֹרְדָת,
וְהַשְּׁעָרִים לֹא נִפְתְּחִים,
וּמִתְּגַלְגְּלִים כְּאַבְנִים בְּתוֹךְ
הַקְּלַע. אוּ לְהֵם ! מִי יִבְקֵשׁ אוֹתָם
שְׁלֹא יְקוּמוּ בְּתַעֲנוּג הָזֶה? בְּתוֹךְ
הַמְּקוּמוֹת שֶׁל עֲנוּגֵי הַצִּדִיקִים
וְנִפְקֵד מְקוּמָם. וְנִמְסְרִים בְּיַדִּי
דוּמָה, יוֹרְדִים וְלֹא עוֹלִים.
עַלֵיהֶם כְּתוּב (איוב ז) כְּלָה עֵנָן וַיִּלְךְ
בֶּן יוֹרְד שְׂאוּל לֹא יַעֲלֶה.

בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה מִתְּעוֹרְרַת
שְׁלֵהֶבֶת אַחַת מִצַּד הַצְּפוֹן, וּמִכָּה
בְּאַרְבַּעַה רוּחוֹת הָעוֹלָם, וְיוֹרְדָת
וּמַגִּיעָה לְבֵין כְּנָפֵי הַתְּרַנְגּוּל,
וּמִתְּעוֹרְרַת בּוֹ אוֹתָהּ הַשְּׁלֵהֶבֶת
וְקוֹרָא. וְאַיִן מִי שְׁמַתְעוֹרֵר, פְּרִט
לְאוֹתָם צִדִיקֵי הָאֲמַת שְׁעוּמִדִים
וּמִתְּעוֹרְרִים בְּתוֹרָה. וְאֵז הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְכָל אוֹתָם הַצִּדִיקִים
שְׁבִתוּף גֵּן הַעֲדוֹן מְקַשִּׁיבִים
לְקוֹלָם, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר (שיר ח)
הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגַנִּים חֲבֵרִים מְקַשִּׁיבִים
לְקוֹלֶךָ הַשְּׁמִיעֵנִי.

וַיֹּאמֶר ה' אֵל אַבְרָם. מַה כְּתוּב
לְמַעֲלָה? (בראשית י"א) וַיִּמַּת הָרֵן עַל
פְּנֵי תְרַח אָבִיו וְגו'. מַה אָמַר
כָּאן? אֲלָא עַד אוֹתוֹ הַיּוֹם לֹא
הָיָה אָדָם שְׁמַת בְּחַיֵי אָבִיו פְּרִט
לְזֶה, וּכְשֶׁנִּזְרַק אַבְרָהָם לָאֵשׁ,
נִהְרַג חָרָן, וּמִשׁוּם זֶה יִצְאוּ מִשָּׁם.
וְמִי הָרַג אֶת חָרָן? אֵלָא בִינוּ שְׁהִשְׁלִיכוּ אֶת אַבְרָהָם
לְאוּר כַּשְּׂדִים, הַתְּגַלְיָא עֲלֵיו הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְהַצִּילָהּ, וְהֵהוּ הָרֵן אַחֵיו עוֹמַד שָׂם.

אָמְרוּ הַכַּשְׂדִים, בְּשֶׁבֶל זְכוּתוֹ שֶׁל חָרָן נִצּוּל. מִיָּד
יָצָא שְׁלֵהֶבֶת שֶׁל אֵשׁ וְשָׂרְפָה אֶת חָרָן. וְהוּ שְׁתַּחֲבֹב
וַיִּמַּת חָרָן עַל פְּנֵי תְרַח אָבִיו. וְגַם שְׁאוּמְרִים שְׁאוֹן
שׁוֹלְמַת אֵשׁ בְּרַעוּ שֶׁל תְּרַח, אַבְל נִשְׂרַף אֶת חָרָן

לָאשׁ, וְאֵם לֹא יַעֲרֵ, נַרַע וְדָאֵי שְׁאוֹן שׁוֹלְמַת הָאֵשׁ בְּרַעוּ. מִיָּד הִשְׁלִיכוּ אַתְּ הָרֵן לָאֵשׁ וְנִשְׂרַף, וְהֵהוּ תְרַח אָבִיו עוֹמַד שָׂם. וְהוּ שְׁתַּחֲבֹב וַיִּמַּת חָרָן עַל פְּנֵי

באותו חיס דעו כל אמה ולשון שלא הציל את אברהם אלא הקדוש ברוך הוא שהוא יחידו של עולם, והו מכיאים את בניהם למשכנו של אברהם, ואומרים לו: ראנו אותך שאתה בוטח בקדוש ברוך-הוא שהוא רבון העולם, למד את בנינו מדרךך שאתה יודע. ועליהם אמר הכתוב (תהלים מז) נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם.

בא ראה מה כתוב, ויקח תרח את אברהם בנו ואת לוט בן הרן וגו', ויצאו אתם מאור פשדים. ויצאו אתם? אתו היה צריך להיות, שהרי כתוב ויקח תרח וגו'. מה זה ויצאו אתם? אלא תרח ולוט עם אברהם ושרה יצאו, שהם היו העקר לצאת מתוך אותם הרשעים. שכינן שראה תרח שאברהם בנו נצל מתוך האש, חזר לעשות את רצונו של אברהם, ומשום כך ויצאו אתם תרח ולוט.

ובשעה שיצאו מה כתוב: וללכת ארצה פנען. שרצונם היה ללכת לשם. מכאן למדנו, כל מי שמתעורר להטרה, מסייעים אותו. בא ראה שכך הוא, שכינן שכתוב ללכת ארצה פנען, מיד - ויאמר ה' אל אברהם לך לך. ועד שהוא התעורר בתחלה, לא כתוב לך לך.

בא ראה, הדבר שלמעלה לא מתעורר עד שמתעורר למטה בראשונה על מה שישרה עליו אותו שלמעלה. וסוד הדבר - האור השחר אינו נאחז באור הלבן עד שהיא מתעוררת בראשונה. כיון שהיא מתעוררת בראשונה, מיד שורה עליה האור הלבן.

ועל זה כתוב (שם פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל, כדי שלא יפסק האור הלבן מן העולם לעולמים. וכן (ישעיה סב) המזכירים את יי אל דמי לכם. בגין לתת ארצה להוורא חוורא מעלמא לעלמין. וכן (ישעיה סב) המזכירים את ה' אל דמי לכם, כדי לעורר למטה במה שתשרה ההתעוררות שלמעלה.

בהוא יומא ידעו כל אומיא ולישניא דלא שויבניה לאברהם אלא קדשא ברוך הוא דאיהו יחדאי דעלמא, והו מיתין בנייהו למשכניה דאברהם ואמרין ליה חמינן לך, דאת רחין בקדשא ברוך הוא דאיהו רבוניה דעלמא, אלויה לבננא מאורחך דאת נבע, ועליוהו אמר קרא (תהלים מז) נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם.

הא חזי, מה כתיב ויקח תרח את אברהם בנו ואת לוט בן הרן וגו'. ויצאו אתם מאור פשדים. ויצאו אתם, אתו מיבעי ליה. דהא כתיב ויקח תרח וגו' מאי ויצאו אתם. אלא תרח ולוט עם אברהם ושרה נפקו דאנון הו עקרא למיפק מגו אנון חייביא, דכיון דחמא תרח דאברהם בריה אשתזיב מגו נורא, אתהדר למעבד רעותיה דאברהם, ובגין כך ויצאו אתם תרח ולוט.

ובשעתא דנפקו מה כתיב ללכת ארצה פנען. דרעותא דלהוון הוה למיהך תמן. מכאן אוליפנא כל מאן דאתער לאתדפאה מסייעין ליה. תא חזי, דהכי הוא דכיון דכתיב ללכת ארצה פנען מיד ויאמר יי אל אברהם לך לך, ועד דאיהו לא אתער בקדמיתא לא כתיב לך לך.

הא חזי, מלה דלעילא לא אתער עד דאתער לתתא בקדמיתא על מה דתשרי ההיא דלעילא, ורזא דמלה, נהורא אוכמא לא אתאחיד בנהורא חוורא עד דאיהי אתערית בקדמיתא, כיון דאיהי אתערית בקדמיתא, מיד נהורא חוורא שרייא עלה.

ועל דא כתיב (תהלים פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל. בגין דלא יתפסק נהורא חוורא מעלמא לעלמין. וכן (ישעיה סב) המזכירים את יי אל דמי לכם. בגין לתת ארצה להוורא חוורא מעלמא לעלמין. וכן (ישעיה סב) המזכירים את ה' אל דמי לכם, כדי לעורר למטה במה שתשרה ההתעוררות שלמעלה.

לכם, כדי לעורר למטה במה שתשרה ההתעוררות שלמעלה. וכן כיון שמעיר אדם התעוררות

[טובה] בראשונה, אז מתעוררת התעוררות שלמעלה. בא ראה, פיון שכתוב ויצאו אתם מאור פשדים וגו', מיד - ויאמר ה' אל אברהם וגו'.

ויאמר ה' אל אברהם לך לה. אמר רבי אלעזר, לך לך - לעצמך, למתן את עצמך, (להתחיל) למתן את דרגתך. לך לך - אינך וס"א כדאי לעמד פאן בין הרשעים הללו. וסוד הדבר - לך לך, שהרי הקדוש ברוך הוא נתן לאברהם רוח של חכמה, והיה יודע ומצרך (צורות) צדדי ישוב העולם, והסתכל בהם ושקל במשקל וידע את הכחות הממנים על צדדי הישוב.

בשהגיע לתוף נקדת אמצע הישוב, שקל במשקל ולא היה עולה בידו. התבונן לדעת את הכח שממנה עליה, ולא יכל להתדבק ברונו. שקל כמה פעמים, וראה שהנה משם נשתל כל העולם. התבונן וצרך ושקל לדעת, וראה שהנה הכח העליון שעליה אין לו שעור, עמק ונסתר, ואינו כמו הצדדים של דרגות הישוב.

התבונן ושקל וידע שהרי כמו שמהנודה ההיא אמצעיתו של הישוב, ממנה נשתל כל העולם לכל צדדיו. כך גם ידע שהרי הכח ששורה עליה, משם יצאו כל שאר הכחות הממנים על כל צדדי העולם, וכלם אחוזים בו. אז (בראשית יא) ויצאו אתם מאור פשדים ללכת ארצה כנען.

עוד, השגים ושקל וצרך לעמד על ברור הדבר של אותו המקום ולא היה יודע, ולא יכל לעמד עליה להשיג. פיון שראה את כחו של המקום הזה ולא יכל לעמד עליו, מיד ויבאו עד חרן וישבו שם.

דלעילא. וכן פיון דאתער בר נש אתערותא בקדמיתא פדין אתער אתערותא דלעילא. תא חזי, פיון דכתיב ויצאו אתם מאור פשדים וגו' מיד ויאמר יי אל אברהם וגו'.

ויאמר יי אל אברהם לך לך, אמר רבי אלעזר לך לך, לגרמך לאתקנא גרמך, (לאתקפא) לאתקנא דרגא דילך. לך לך, לית אנת (ס"א כדאי) למיקם הקא בין חייבין אלין. ורזא דמלה לך לך (דף ע"ט ע"ב) דהא קדשא בריך הוא יהיב ליה לאברהם רוחא דחכמתא, והוה ידע ומצרך (צנודי) סטרי דיישובי עלמא, ואסתפל בהו ואתקל בתיקלא וידע חילין די ממנן על סטרי יישובא.

כד מטא לגו נקודה דאמצעיתא דיישובא תקיל בתיקלא ולא הוה סליק בידיה. אשגח למנדע חילא די ממנא עליה ולא יכיל לאתדבקא ברעותיה, תקיל כמה זמנין וחקא דהא מתמן אשתיל כל עלמא, אשגח וצרך ותקל למנדע וחקא דהא חילא עלאה דעליה לית ליה שעורא עמיק וסתים ולא ויהו כגווי דסטרי דרגי דיישובא.

אשגח ותקיל וידע דהא כמה דמהיה נקודה אמצעיתא דיישובא מניה אשתיל כל עלמא לכל סטרוי. הכי נמי ידע דהא חילא דשרי עליה מתמן נפקו כל שאר חילין דממנן על כל סטרי עלמא, וכלהו ביה אחידן. פדין (בראשית יא) ויצאו אתם מאור פשדים ללכת ארצה כנען.

עוד אשגח ותקיל וצריך למיקם על ברירא דמלה דההוא אתר ולא הוה ידע ולא יכיל למיקם עליה לאתדבקא, פיון דחקא תקפא דהאי אתר ולא יכיל למיקם עליה מיד ויבאו עד חרן וישבו שם.

מה הטעם של אברהם? אלא שהוא היה יודע ומצדד את כל אותם השליטים מנהיגי העולם בכל צדדי הישוב, והיה שוקל ומצדד אותם השולטים בצדדי הישוב מנהיגי הפוכבים והמזלות שלהם מי הם החזקים אלו על אלו. והיה שוקל את כל ישובי העולם (וא) והיה עולה בידו. כשהגיע למקום הזה ראה את חזק העמקים ולא יכל לעמד בו. פינן שראה הקדוש ברוך הוא את התעוררותו ותישוקתו, מיד התגלה עליו ואמר לו לך לך, לדעת אותך ולתנן עצמך.

מארצך - מאותו הצד של הישוב שהיית נדבק בו. וממולדתך - מאותה הסכמה שאתה מתבונן ושוקל את תולדותך והרגע והשעה והזמן שנולדת בו, ובאותו הפוכב ובאותו המזל. ומבית אביך - שלא תשגיח בבית אביך. ואם יש לך שרש להצליח בעולם מבית אביך, משום כך לך לך מהסכמה הזו ומההשגחה הזו בא ראה שכך הוא, שהרי יצאו מאור פשדים והיו בחרון, למה יאמר לו לך לך מארצך וממולדתך? אלא עקר הדבר כמו שנאמר. אל הארץ אשר ארצך. ארצך. ארצך - מה שלא יכלת לעמד עליו, ולא יכלת לדעת את פת הארץ ההיא שהוא עמק ונסתר.

ואעשך לגוי גדול וגו' ואעשך - משום שפתוב לך לך. **ואברכך** - משום שפתוב מארצך. **ואגדלה שמך** - משום שפתוב ממולדתך. והיה ברכה - משום שפתוב ומבית אביך.

מאי טעמא דאברהם. אלא דאיהו הוה ידע וצריך בכל אנון שלטנן מדברי עלמא בכל סטרי דישובא, והוה תקיל וצריך אנון דשלטין בסטרי דישובא מדברי ככביא ומזליהון, מאן אנון תקיפין אלין על אלין, והוה תקיל כל ישובי דעלמא (ולא) והוה סליק בידי. פד מטא להאי אתר חמא תקיפו דעמיקין ולא יכיל למיקם ביה. פינן דחמא קדשא בריך הוא אתערותא דיליה ותיאובתא דיליה, מיד אתגלי עליה ואמר ליה לך לך, למנדע לך ולא תקנא גרמך.

מארצך, מההוא סטרא דישובא דהוית מתדבק ביה. וממולדתך, מההוא חכמה דאת משגח ותקיל תולדתא דילך ורגעא ושעתא וזמנא דאתיילדת ביה ובההוא כוכבא ובההוא מזלא. ומבית אביך, דלא תשגח בביתא דאבוך. ואי אית לך שרשא לאצלתא בעלמא מביתא דאבוך, בגין כך לך לך מהחכמה דא ומאשגחותא דא.

הא חזי, דהכי הוא, דהא נפקו מאור פשדים והוה בחרון, אמאי יימא ליה לך לך מארצך וממולדתך. אלא עקרא דמלתא כמה דאתמר. אל הארץ אשר ארצך. ארצך מה דלא יכילת למיקם עליה ולא יכילת למנדע חילא דההיא ארעא דאיהו עמיק וסתים:

ואעשך לגוי גדול וגו' ואעשך, בגין דכתיב לך לך. ואברכך, בגין דכתיב מארצך. ואגדלה שמך, בגין דכתיב וממולדתך. והיה ברכה, בגין דכתיב ומבית אביך.

סחרי תורה

ואַעֲשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל הַאִי בְּרַכְתָּא הָדָא, וְאַבְרָכְךָ תְּרִין, וְאַגְדְּלָה שְׁמֵךְ תְּלַת, וְהָיָה בְּרַכָּה אַרְבַּע. וְאַבְרָכְךָ מְבַרְכִיךָ חֲמֵשׁ, וּמְקַלְלֶךָ אָאוּר שִׁית. וְנִבְרַכְו כֶּךָ כָּל מִשְׁפַּחוֹת הָאָדָמָה הָאֵא שְׁבַע. כִּיּוֹן דְּאַתְבְּרַכְו בְּאַלִּין שְׁבַע בְּרַכָּאן, מַה כְּתִיב וַיִּלֶּךְ אַבְרָם כְּאִשְׁרֵי דְבַר אֱלֹוֵי יְיָ לְנַחְתָּא לְהָאֵי עֲלָמָא כְּמַה דְּאַתְפַּקְדָּא.

מְיָד וַיִּלֶּךְ אִתּוּ לוּט. דָּא אִיהוּ נַחֲשׁ דְּאַתְלַטְיָא וְאַתְלַטְיָא עֲלָמָא כְּגִינְיָה דְּאִיהוּ קָאִים לְפַתְחָא לְאַסְטָאָה לְגוּפָא, וְלֹא תַפְעוּל נִשְׁמַתָּא פּוֹלְחָנָא דְּאַתְפַּקְדַת עַד דִּיעַבְרוּן עֲלָהּ בְּהָאֵי עֲלָמָא תְּלַת עֶשֶׂר שָׁנִין, דְּהָא מְתָרִיסַר שָׁנִין וְלַעֲלִיא נִשְׁמַתָּא אֲתַעֲרַת לְמַפְלַח פּוֹלְחָנָא דְּאַתְפַּקְדַת הָדָא הוּא וְכְתִיב. וְאַבְרָם בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה. שְׁבַע וְחֲמֵשׁ תְּרִיסַר אַנּוּן (וּתְרִין עֲלִיאָן עֲלִיָּהוּ אַרְבַּע כּוּר אַנּוּן).

וּכְדִין אֲתַחֲזִיאַת נִשְׁמַתָּא בְּהָאֵי עֲלָמָא. דְּאִיהִי אֲתִיָּא מִחֲמֵשׁ שָׁנִים דְּאַנּוּן ת"ק פְּרָסֵי דְּאִילְנָא דְּחַיִּי. וְשִׁבְעִים שָׁנָה דָּא אִיהוּ הַהוּא אִילְנָא מְמֵשׁ דְּאִיהוּ שְׁבִיעֵאָה לְדַרְגִין וְשִׁבְעִין שָׁנָה אֲתַקְרִי. כְּדִין נִפְקַת מֵהַהוּא זוּהֵמָא דְּנַחֲשׁ וְעֲלַת בְּפוֹלְחָנָא קַדִּישָׁא הָדָא הוּא דְּכְתִיב בְּצִאתוֹ מִחֶרֶן (יְמֵי ע') שָׁנָה לֹא סְפוּרוֹת חַיִּים מֵהַהוּא אַרְבַּע כּוּר) מֵהַהוּא רוּגְזָא וְתוּקְפָא דְּהַהוּא (שְׁמִי) נַחֲשׁ דְּתַנּוּה אֲסֻטֵי לִיָּה עַד הִשְׁתָּא לְגוּפָא וְשְׁלֻטָּא עֲלוּי.

בְּאִילְנָא שְׁלֻטָּא עֲרָלָה תְּלַת שָׁנִין. כְּבַר נֶשׁ תְּלַת סְרִי שָׁנִין דְּאַקְרוּן שְׁנֵי עֲרָלָה, כִּיּוֹן דְּאַעֲבְרוּ עַל גּוּפָא אַנּוּן שָׁנִין וְאַתַּעֲבַרַת (ר"א וְאַתַּעֲרַת) נִשְׁמַתָּא לְמַפְלַח פּוֹלְחָנָא קַדִּישָׁא, פְּקִידַת לְגוּפָא לְרַעוּתָא טְבָא, לְכַפּוּף לְהַהוּא נַחֲשׁ דְּהָא לֹא יָכִיל לְשְׁלֻטָּאָה כְּמַה דְּהוּי, דְּכְתִיב וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שְׂרֵי אֲשֶׁתּוֹ רֹגוּ' (אַבְרָם דָּא ' אֶת שְׂרֵי דָא ה'. ' דָּא

שְׁעַבְרוּ עַל הַגּוֹף אוֹתָן הַשָּׁנִים וְהַתַּעֲבָרָה (ר"א וְהַתַּעֲוָרָה) לְעַבְדָּא אֶת עֲבוּדַת הַקָּדֵשׁ, הִיא מְצִיָּה אֶת הַגּוֹף לְרִצּוֹן טוֹב, לְהַכְנִיעַ אֶת אוֹתוֹ הַנְּחֵשׁ שֶׁהֵנָּה לֹא יְכוּל לְשַׁלֵּט כְּמוֹ שֶׁהִיָּה, שְׁכַתּוּב וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שְׂרֵי אֲשֶׁתּוֹ רֹגוּ' (אַבְרָם וּו' ה'. ' אֶת שְׂרֵי וּו' ה'. ' וּו' הַנְּשִׁמָּה לְנִשְׁמָתָה, וְהוּא יְכָר. ה' ו' הַנְּשִׁמָּה שֶׁל הַקְּבָרָה). זֶה הַגּוֹף, שֶׁהוּא

סחרי תורה

וְאַעֲשֶׂה לְגוֹי גָדוֹל. זֶה בְּרַכָּה אַחַת. וְאַבְרָכְךָ - שְׁתֵּים. וְאַגְדְּלָה שְׁמֵךְ - שְׁלֹשׁ. וְהָיָה בְּרַכָּה - אַרְבַּע. וְאַבְרָכְךָ מְבַרְכִיךָ - חֲמֵשׁ. וּמְקַלְלֶךָ אָאוּר - שֵׁשׁ. וְנִבְרַכְו כֶּךָ כָּל מִשְׁפַּחוֹת הָאָדָמָה - הֵנָּה שְׁבַע. כִּיּוֹן שֶׁהַתְּבַרְךָ בְּשִׁבְעַת הַבְּרִכוֹת הַלְלוּ, מַה כְּתוּב? וַיִּלֶּךְ אַבְרָם כְּאִשְׁרֵי דְבַר אֱלֹוֵי ה', לְרַדַּת לְעוֹלָם הֵנָּה כְּפִי שֶׁהֲצִטְוָה.

מְיָד וַיִּלֶּךְ אִתּוּ לוּט. זֶה הַנְּחֵשׁ שֶׁהַתְּקַלְלָה וְהַתְּקַלְלָה הַעוֹלָם בְּגִלְלוֹ, שֶׁהוּא עוֹמֵד לְפַתַח לְהַסְטִין לְגוּף, וְלֹא תַפְעַל הַנְּשִׁמָּה עֲבוּדָה שֶׁהֲצִטְוָתָה עַד שִׁיעֲבְרוּ עֲלֶיהָ בְּעוֹלָם הֵנָּה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים. שְׁהִרֵי מְשִׁינִים עֶשֶׂר שָׁנִים וְנַעֲלָה מֵתַעֲוָרַת הַנְּשִׁמָּה לְעַבְדָּא אֶת הַעֲבוּדָה שֶׁהֲצִטְוָתָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב. וְאַבְרָם בֶּן חֲמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה. שְׁבַע וְחֲמֵשׁ הֵם שָׁנִים עֶשֶׂר (וְשְׁנֵי עֲלוּנִים עֲלֵיהֶם - אַרְבַּעַת עֶשֶׂר הֵם).

וְאַזְ נִרְאִית הַנְּשִׁמָּה בְּעוֹלָם הֵנָּה, שֶׁהִיא בָּאָה מִחֲמֵשׁ שָׁנִים שֶׁהֵם ת"ק פְּרָסוֹת שֶׁל עֵץ הַחַיִּים. וְשִׁבְעִים שָׁנָה - זֶהוּ אוֹתוֹ אִילָן מְמֵשׁ, שֶׁהוּא שְׁבִיעֵי לְדַרְגוֹת וְנִקְרָא שְׁבִיעִים שָׁנָה. אִזּוּ יוֹצֵאת מֵאוּתָהּ זְהֵמַת הַנְּחֵשׁ, וְנִכְנַסַת לְעֲבוּדָה הַקָּדוּשָׁה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב בְּצִאתוֹ מִחֶרֶן (יְמֵי שְׁבַעִים שָׁנָה לֹא סְפוּרוֹת חַיִּים מֵאוּתָם אַרְבַּע עֶשְׂרֵה) מֵאוּתוֹ הַרְגִזוּ וְהַתְּקַף שֶׁל (הַשָּׁמַיִן) הַהוּא הַנְּחֵשׁ שֶׁהִיָּה מְסִית אוֹתוֹ עַד עֲלִשּׁוֹ אֶת הַגּוֹף וְשׁוֹלֵט עֲלָיו.

בְּאִירָן שׁוֹלֵטָת עֲרָלָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים. בְּאֶדָם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים שְׁנִקְרָאִים שְׁנֵי עֲרָלָה. כִּיּוֹן לְעַבְדָּא אֶת הַנְּשִׁמָּה (וְהַתַּעֲוָרָה) לְעַבְדָּא אֶת עֲבוּדַת הַקָּדֵשׁ, הִיא מְצִיָּה אֶת הַגּוֹף לְרִצּוֹן טוֹב, לְהַכְנִיעַ אֶת אוֹתוֹ הַנְּחֵשׁ שֶׁהֵנָּה לֹא יְכוּל לְשַׁלֵּט כְּמוֹ שֶׁהִיָּה, שְׁכַתּוּב וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שְׂרֵי אֲשֶׁתּוֹ רֹגוּ' (אַבְרָם וּו' ה'. ' אֶת שְׂרֵי וּו' ה'. ' וּו' הַנְּשִׁמָּה לְנִשְׁמָתָה, וְהוּא יְכָר. ה' ו' הַנְּשִׁמָּה שֶׁל הַקְּבָרָה). זֶה הַגּוֹף, שֶׁהוּא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה ישארו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כַּנְפָּיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוּא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוּא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו

מפעל הזוהר העולמי שוקד בימים אלו על הוצאה לאור של ספרי הזוהר בלשון הקודש וספרי הזוהר מחולקים לפרשיות ולנושאים שונים, ועלונים לנוער, לשם כך דרושים לנו מגיחים, גרפיקאים ועורכים בהתנדבות.

מי רואה שותפים אלו ואינו משתתף עמהם, כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק! המעונינים לא ליצור קשר, טל: 0548436784

פ"ד יהא קרוב לוימי משיחא אפילו כבי' דעלמא זמין לאשקתא טמירין דחקמתא נפריס קטנים ויצאו אוצרות ספרים חשובים מסודות. פי אז תתפללא הארין דעה, דרך אמת. (זהר חלק א' דף ק"ח).

חדשות ללומדי זוהר הקדוש וקבלה

אפשר לשמוע 150 שיעורים בקבלה מכבוד הרב הגאון המקובל בניהו שמואלי שליט"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום", וראש "היכלא דרבי שמעון בר יוחאי", עמותת העוסקת בהפצת הזוהר הקדוש ולימודו.

הגה"צ הרב שמואלי בניהו עם הגה"צ הרב הראשלי"צ

מכיל שיעורי זוהר וקבלה עדכניים של כבוד הרב שליט"א, השיעורים מפי מקובלים אמיתיים, שקיבלו תלמיד מפי רבו במשך דורות עד משה רבינו, מאחר

ובשנים האחרונות צצים "מקובלים" ו"קבליסטים" כמו פטריות לאחר הגשם, והפטוריות הללו עשויות להיות לעתים קרובות רעילות ומזיקות ביותר, על כן חובה קדושה ללמוד רק אצל המקובלים האמיתיים המוסמכים.

מכיל שיעורים מחודש ניסן תשס"ו ואילך, בעוד שלמעלה מ-150 שיעורים נוספים בדיסק MP3 אפשר לקבל, בעמיתה היכלא דרשב"י. בישיבת נהר שלום, שילה 4, ירושלים, טלפון 02-6251451.

עמותת היכלא דרשב"י פועלת ללא מטרת רווח כלל ועיקר (מלכ"ר), ושמה לעצמה מטרה להפיץ את ספר הזוהר הקדוש וחשיבותו בעולם, לקירוב הגאולה ולביטול גזרות קשות מעם ישראל.

המעשה הנכון – בזמן הנכון

הימים ימי הרת עולם, כל מי שעניו בראשו מנסה לתפוס את הרגעים ולהספיק לעצמו עוד זכות ליום הדין המתקרב אילונו בצעדי ענק, מי שיש בידו להוסיף – מוסיף עוד שעות לימוד, פריקי תהלים, התבוננות חשובה, נפש, התבודדות, התפילות הנאמרות בחטף במהלך השנה – זכות ליום הדין לחרו ונאמרות כבונות הלב ובמתנות.

קברי הצדיקים הומי אדם, למירון מגיעים עשרות אלפי אנשים בימים אלו, לאומן נוסעים 30 אלף איש, כל הסגולות האלו נעשות בדחילו ורחימו, ומצווה אחת צועדת בראש, וההשקעה בה היא מעל ומעבר, ובצדק ובכסירות נפש ממש.

הישועה האמיתית של כלל ישראל שלא עולה לך כסף ובזכותה שוברים כל הפחיתות ומפתיקין כל הדינים, בזכותה באים על האדם שפע טובה וברכה, עד שאפילו כל הגאולה שלימה תלויה בה, ככפואר בזוהר הקדוש, ובדגל מחנה אפרים פרשת בשלח, וז"ל:

ובני ישראל יוצאים ביד רמה, ברי"ש גלי - ראשי תבות רבי'י שיעון בן יוחאי

א. ובני ישראל יוצאים ביד רמה (שמות יד ח), ותרגום: ובני ישראל נפקין בריש גליה, על דרך דאיאת בזוהר הקדוש בספרא דא יפקון מן גלותא, ועין שם שפבאר עוד יותר קשיטתגלה הספר הזוהר בידא יפקון מן גלותא.

ב. זהו שפרקו בפסוק ובני ישראל יוצאים, הנו מן תגלות, בנזר לעיל, ביד רמה, ותרגום בריש גלי, ברי"ש ראשי תבות רבי'י שיעון בן יוחאי, גלי"י, קשיטתגלה ספרו הקדוש ספר הזוהר, אז בידא יפקון מן גלותא, ונהב.

ועל ידי הפצת לפוד הזוהר בכל תפוצות ישראל, נזכה לסוף ימי לכל צרותינו תחלה וראש לפדיון נפשנו ולהושע בישועת עולמים.

נפתח בנק חדש שיעבור לך זכויות הכי היותר מפה שחלטת כל החיים, כן זה הזוהר הקדוש!!!

אכור תזכור מי יתפלל עליך להצלחתך ביום הדין הגדול והגורא השנה בעת אשר אומרים "ונתנה תוקף..."?

מי באש? מי בחרבה? מי ברע? מי שוקט? מי יטרף? מי יתייסר? מי ינוע?

כאן הולכים על בטוח!!!

רבי שמעון בר יוחאי ובנו רבי אלעזר וכל החברייא קדישא יתפללו עליך!!!

האם ראיתם בחיים שלך זכות גדולה מאז?

בקרוב יבא בע"ה המדור למדנו והושענו: סליחה לאלו שכתבו, ולא נותר לנו מקום כעת.

קבלה מהבצעל שם טוב זכותו יגן עלינו:

טובא מהרב הקדוש כבי פתנס מקאריין וזוהו יגן עלינו, בספר אמרי פתנס השלם (דף ק"ו), זהו השלם: "צריך מלמד לתלמידים) ללמד זהר, שהוא פחינת עין החיים, שכול להשיגן נשמה לתלמידים, כי מה שהרב נתן שכל ישראל התינוק, קצה מניח בו נשמה אמתית". עד כאן השלם. ואני שמעתי שהרב קבל עוד מהבצעל שם טוב זכותו יגן עלינו. כי הזוהר מלהיב ומאיר את הנשמה של כל איש ישראל, באופן שיוכל להשפיע הארה של נשמה קדושה גם בזולתו.